

Streszczenie rozprawy doktorskiej „Forma dokumentowa oświadczenia woli”

mgr Artur Krzysztof Kruszewski

Przedmiotem rozprawy są rozważania dotyczące przedstawienia oraz zakresu nowej regulacji dot. formy składania oświadczeń woli, wprowadzonej do Kodeksu cywilnego – formy dokumentowej. Odnosząc się do przyczyn dodania formy dokumentowej do polskiego porządku prawnego, odwołano się do prac legislacyjnych nad „Księgą pierwszą Kodeksu cywilnego Projektem z uzasadnieniem” oraz materiałów dotyczących ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, z których płynie wniosek, iż w trakcie prac dokonano istotnej zmiany definicji dokumentu.

Zwrócono również uwagę na inne porządki prawne, w tym § 126b niemieckiego kodeksu cywilnego, zawierający definicję formy tekstowej, która, stanowiła pierwowzór formy dokumentowej. W omawianej normie zdefiniowano pojęcie trwałego nośnika, wskazując, iż musi umożliwiać odbiorcy przechowywanie oświadczenia, tak aby było dostępne przez pewien czas w sposób niezmieniony. Natomiast ustawodawca polski w definicji nośnika nie wskazał *expressis verbis* na potrzebę zapewnienia jego trwałego charakteru.

Odnotowano także negatywne zjawiska w polskich normach prawnych. Przede wszystkim Kodeks spółek handlowych wprowadza swoiste rozwiązania dotyczące czynności dokonywanych w ramach prawa spółek, co wymaga krytyki. Utrzymywanie stanu prawnego, w którym w aktach o charakterze cywilnoprawnym nie uwzględnia się katalogu form oświadczeń woli wyróżnionego w Kodeksie cywilnym jest nieprawidłowe, a potrzeba ujednolicenia terminologii i wymogów formalnych, aż nadto dostrzegalna.

Kontynuując rozważania nad formą dokumentową, zauważyć można, iż brak wymogu opatrzenia tego oświadczenia podpisem, jest rozwiązaniem powiązaniem z dopuszczeniem możliwości składania oświadczeń w postaci dźwięku, czy filmu.

Reasumując, należy wskazać, iż zasadne było uwzględnienie zmian technologicznych w otaczającym świecie. Za zaletę formy dokumentowej należy uznać możliwość wyrażania oświadczeń w postaci zarówno tekstu, jak również każdej innej, w tym dźwięku, czy filmu. Wątpliwości budzi natomiast brak jednoznacznego określenia potrzeby zapisania oświadczenia woli na trwałym nośniku. Istotnym minusem jest niedostosowanie przepisów innych ustaw do wprowadzonej formy dokumentowej.